

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Szécsény Város Önkormányzata Képviselő-testületének Szécsény várossá nyilvánításának 675. évfordulója alkalmából rendezett ünnepi üléséről

2 0 0 9 . m á j u s 5 .

Helyszín: Várkert bejárata

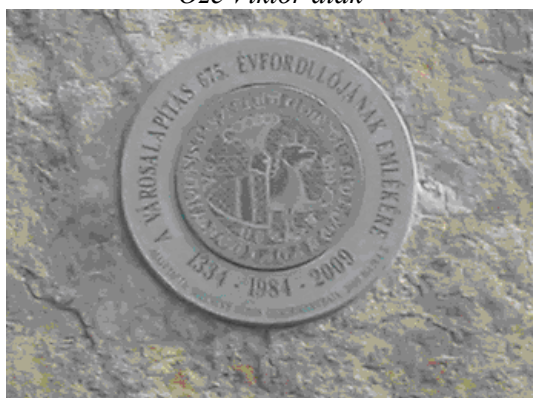
Szécsény várossá nyilvánításának 675. évfordulója alkalmából rendezett ünnepség első részében emléktábla avatásra és koszorúzásra került sor a Várkert bejáratánál lévő emlékkőnél.

*I. Károly király 1334. május 5-én kelt
adománylevelét felolvassa
Őze Viktor diák*

*Dr. Serfőzőné dr. Fábian Erzsébet polgármester
felavatja az emléktáblát*

Az évforduló tiszteletére felavatott emléktábla

*Bartusné dr. Sebestyén Erzsébet címzetes főjegyző
Dr. Serfőzőné dr. Fábian Erzsébet polgármester
Kolosiné dr. Percze Zsuzsanna alpolgármester
megkoszorúzzák az emléktáblát*

Ünnepi képviselő-testület ülés helyszíne:

Kubinyi Ferenc Múzeum, Szécsény, Ady Endre út 7.

A Himnusz elhangzása után az Erkel Ferenc Vegyeskar adott műsort, vezényelt Lévárdi Beáta karnagy, zongorán kísért Csuka László.

Vihar Béla: Változatok a szülőföldre című versét Csatlós Noémi szavalta el

Szécsény, szülőföld... Nézem partodat...

Köröskörül sugárzó változat.

Hol most a traktor füstíve lebeg,
talán egykor ott dült az ütközet,
a bronzsínű hegy mentén a csata –
egy kurjantásra mordályok zaja -,
és ott ereszkedett le valaha

Balassi Bálint daliás hada,
e vágatásban vonagló barokk:
nyalka süvegben a lóra kapott,
pogányra törő harsány magyarok...

S amerre a kis patak kanyarog,

hever most sarjú közt a sárga tök,
 mint turbános fő, porba hullt török;
 s előtte, miként bóbitás huszár,
 kardot lenget a kukoricaszár;
 távol pedig a fák sátra alatt
 felszuszog, megáll, tolat a vonat.

Az ég, a kastély, a bástyatorony
 színek halmaza egy nagy vázlaton:
 hol muzsika, hol geometria
 a zöld, a kék, a barna, a lila:
 autó vágat, szalad a piros,
 forog a málnaszín, a harmatos
 rétek szalaga, és a hegyfűzér
 lankadt fejről csordogál a vér,
 az ősfájdalom szivárgó sebét
 letakarja az alkonyi sötét.

Az érchang bong: mint ágyútorok
 mélyéből füstként a múlt gomolyog;
 és megpihenve a domboldalon
 emlékeim halk szavát hallgatom,
 majd a vállamra hajlik nesztelen
 az idő ifjú húga, a jelen.
 Már azt szemlélem benne, ami új,
 a régiből hogy épül, alakul:
 sem kürt nem harsog, nem csillog szurony,
 csak bogár zümmög a virágokon,
 csak csíra sarjad és csend hömpölyög
 a rögök széles tengere fölött,
 csupán a csend – mégis forradalom:
 ott szikrázik a szép kalászon.

Ünnepi beszédet mondott Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet polgármester

Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet polgármester

Mi Károly Isten kegyelméből Magyarország királya, emlékezetül adván jelen oklevelünk tartalmával tudomására hozzuk mindenkinek, akit illet, hogy nagyságos férfiú Tamás erdélyi vajda és szolnoki ispán, kedves hívünk és rokonunk felségünk jelenléte elé járult, és felsorolta hűségét, hű szolgálataival szerzett érdemeit....., Ezután királyi jóságunkhoz folyamodván, alázatosan és illő személyes kérelemmel kérte, hogy nagyságunkhoz méltó kegyvel az ő Szécsény nevű örökös birtoka részére, mely Nógrád Vármegyében az Ipoly folyó partján fekszik, ugyanazon kiváltságot és szabadságot méltóztassunk engedélyezni, és adományozni, melyet és melyeket Budai polgáraink és vendégeink a város alapítása óta élveznek, és amelyekkel élnek Mi pedig A fent említett nagyságos férfiú Tamás erdélyi vajda, és szolnoki ispán előterjesztett kérelmét kegyesen fogadtuk, és engedelmes szolgálataival szerzett érdemeit, valamint megfontoltuk hűségét, s őt igen szeretett rokonaink közé fogadjuk, és kérelmét elfogadására érdemesnek találjuk, azt jóváhagyjuk, és óhajtjuk, hogy Szécsény nevű birtokát említett Buda városának kiváltságával tüntessük ki, ezért ugyanazon szabadságot adjuk Néki és örököseinek, melyet budai polgáraink is élveznek, azaz azt falakkal körülvessék, tornyokat, bástyákat, épületeket és bármilyen más erődöt, vagy erődítményt építhessenek, felállíthassanak, és szabad akaratuk szerint megerősíthessék a mi engedélyünk és jóváhagyásunk alapján, szabad döntésük és akaratuk szerint.

Kelt: Visegrádon, az Úr Mennybemenetelének ünnepén, az Ó 1334. esztendejében.

Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Kedves Meghívott Vendégeink!

A mai napon 675 éve annak, hogy az az okirat, amelyből részleteket olvastam fel, kiállításra és aláírásra került a Kacsics nemzetségből származó Szécsényi Tamás erdélyi vajda és szolnoki ispán kérésére.

675 év nagy idő, ezért engedjék meg, hogy a város történetéből csak azokat a mozaikokat villantsam fel, amelyek meghatározóak voltak Szécsény város életében.

Városunk eredete valószínűleg a X-XI. századra vezethető vissza. A honfoglalás óta az első foglalás jogán, a ősi szállásterületként a Kacsics nemzetség birtokolta.

Egy 1229-ben kibocsátott oklevél arról számolt be, hogy IV. Béla, a Kacsics nemzetségbeli Simon birtokát egy más nembéli nemesnek ajándékozta. 1274-ben Kacsics Farkas visszaszerezte Szécsényt, az ősi birtokot. A város alapítója, az ő fia Tamás, a rozgonyi csatában tanúsított vitézségével és véri hullatásával elnyerte uralkodója kegyét. Szécsénnyel együtt ugyanezen a napon a másik két birtoka, Gyöngyös és Rimaszombat, is városi rangot kapott,

Mit jelenthetett a városi rang a város fejlesztése terén?

Szinte biztosra vehető, hogy a XIV. század és a XV. század eleje a békés fejlődés időszaka volt Szécsényben. Szécsényi Tamás 1332-ben kolostort alapított, a kolostor lakói ferencesek lettek. 1400-ban már kórház is működött a városban. Az alapító levélben jelzett várfalak, bástyaépítmények létezéséről az első biztos adat 1461-ből van. Hogy valóban nagyszabású és pompás építkezések folytak az előbb említett időszakban, bizonyíték erre a Ferences templom szentély része, és a hozzátartozó sekrestye, illetve a fölötte lévő Rákóczi-terem.

A várost nem kerülték el a középkor hatalmi harcai miatt dúló háborúk sem. Jártak itt a husziták, akik uralmának Mátyás király vetett véget, és következett a több mint 130 éves török uralom.

Az első török megszállás 1552-1593-ig tartott. A megszállók megerősítették a várost, szandzsák székhelyévé tették. 1564-ből származik az első ismeretünk a megszállók templomáról, a török kincstári defterek (származási könyvek) alapján, amikor felsorolják a szécsényi szent dzsámi személyzetét is.

Másodszor 1663-ban foglalja el a török Szécsényt. 1665-ben a török világutazó Evria Cselebi többek között ezt jegyzi fel Szécsényről: „Síkságon fekvő, négyszög alakú, téglalapítésű vár, melynek egyik oldala palán lévén, újra építeni akarják. Egy dzsámit kezdtek építeni. Külvárosa is fejlődésben van, kertjei, malmai mind virágzóak.

A második török megszállás 1683 novemberéig tartott. 1683 november 5-én Sobieski János lengyel király így ír feleségének Szécsényről: „Tegnap érkezünk a város alá. Két mecset van benne, más tornyocskák és díszek egész sereggel.

Az ostrom után az azt követő pestis folytán a város elnéptelenedett, elpusztult.

1689-ben II. Rákóczi Ferenc tanítója, fráter Bárkányi János a következőket írja: „Romokban heverő elpusztult vidékre, de sehol egy lélekre sem akadtam. Inkább sírni lehetett, mint örülni azon az iszonyosságon, mely szemünk elé tárult. Kő kövön nem maradt, ház házra omlott, falai szétmállottak.”

Városunk második alapítója Bárkányi volt, aki 1690-ben elkezdte a kolostor újjáépítését.

Koháry István volt Szécsény akkori zálogbirtokosa, aki Dúl Mihályt és Vajsár Istvánt bízta meg Szécsény újraterelítésével.

A megszállás, ahogy a korabeliek mondták, előrelátóan foglalkozott a város belső életének megszervezésével, elrendelte az egykori várfalakon belül az utcák és alkalmas házhelyek kiosztását, a piac létesítését, ezen kívül a városlakók magisztrátust választottak, a rendtartás és az igazságszolgáltatás céljára pedig egy becsületes hadnagyot választanak. 1698-ban 83 nem nemes lakos mellett, 16 nemes családfőt neveztek.

A városunk történetében kiemelkedő jelentőségű esemény volt az, hogy II. Rákóczi Ferenc ide hívta össze az országgyűlést 1705. szeptember 12-ére. Csécsi János sárospataki tanár naplójában a következő feljegyzés olvasható: „Hegyen építették a várát Szécsénynek, városa tetején vagy az azon hegynek, mezőn a táborok országrendeinek, hogy helyét rendelték országgyűlésének.”

A Borjúpáston állították fel a 13 árbócos ország-sátort, amely egykor Bethlen Gáboré volt. Ebben folytak a tanácskozások. Szeptember 18-án Szécsényben választották meg Rákóczit, a haza szabadságáért összveszővetkezett magyarok, vezérlőfejedelmé. Az országgyűlés itt fogadta el a szabad vallás gyakorlásáról hozott törvényt, valamint a nemzetközi békeszerződések megkötéséről szóló rendelkezéseket is.

Ha a város életét vizsgáljuk, akkor láthatjuk a különböző kutatásokból, hogy a háborúk elcsendesedése után Szécsény kétségtelenül a fejlődés útjára lépett. 1731-ben csak 649, nem egészen húsz évre rá már 1410 a város lakosainak száma. Az első betelepülők nagyobb részben magyarok, de szlovákok is állnak igen nagy számban. Az iparosok között viszont, mint általában, itt is sok a német.

1737 jelentős dátum a város történetében. Ekkor váltotta ugyanis vissza a Kohárynak 1641 és 1650 óta, 18 ezer forintért zálogba adott uradalmat Forgách János özvegye, Cziráky Margit és örököse Forgách Ignác. A zálogbirtok visszaváltásában jelentős szerepe volt Forgách Józsefnek is, aki 1737-ben úrbéri szerződést kötött, amelyben elismerte Szécsény joghatósága alatt álló lakosok fél évszázada élvezett adófizetési és szolgáltatási kedvezményeit. Meghatározta a szerződés a házhelyekhez tartozó szántók és rétek nagyságát, kijelölte a szerződés a lakosok jószágainak leelőjét, a pástot. Végül az egyezés újra elismerte, hogy házhelyeken emelt épületeket, úgy a nemes, mint a nem nemes lakosok szabadon eladhatják, és megadván az évi summapénzt, minden szécsényi szabadon elköltözhet.

A város lakosainak életéről, szokásairól az egyházlátogatási jegyzőkönyvek is vallanak. Az elmúlt évszázadokban a pápa elrendelte, hogy időközönként fel kell mérni lélekszám felekezet alapján, hogy a lakosságnak milyen a vagyoni helyzete, hány papja van, kik gyóntatnak, és milyen a templomok állapota. Az egyházlátogatási jegyzőkönyvekből találhattuk azt a városunkat érintő égi jelenségnek az ábrázolását is, amit 1729. január 16-án több, mint ezer szécsényi riadalommal láthatott. Este hat óra után ugyanis a derült égen három hold jelent meg, és közöttük egy megveszített ember nagyságú tüzes kereszt, a ferences kolostort is rögvest riasztották, akik csodálattal nézték e ritka jelenséget. Ezt a jelenséget a szécsényi holdhaló jelenségnek írják le, amelyhez hasonló jelenséggel csak az ókorban találkozhatunk.

A város fejlődésére rendkívül komoly hatással bírt a céhek megjelenése. 1617. május 17-én Forgách Zsigmond országbíró két magyar nyelvű céhlevelet adományozott az Ipoly-menti végvárak sáncai között munkálkodó szabó, posztónyíró és szűcs, varga és csizmadia mesteremberek számára. Ezek Nógrád megye területén lévő, legrégebbi, eredeti szövegükben fennmarad céhlevelek.

Ezt erősítette meg a török harcokban elpusztult város újraterelítése után Koháry István is, az uradalom zálogbirtokosa, s ez a két céhlevél adott mintát a többi nógrádi települések céhes szabadalmaira is. A szécsényi iparostársadalom valóságos számáról, és a szakmák megoszlásáról a legteljesebb képet az 1765-ben készült mezőváros belső telkeit felmérő névsorból nyerhetjük. 271 adózót írt le, a legtöbb önálló mesterséggel a ruha és bőrfeldolgozó iparágak voltak képviselve. Az élelmiszeriparnál ki kell emelni, mint a mészárosokat, mind a ser- és pálinkafőzőket, és a két ipolyi vízimalom molnárait. 1761-ben gróf Szécsényi Zsigmond uradalomrésze alkalmazta név szerint például az uraság magyar szabóját Németh Andrást, Rosnai István csizmadiát, Lasnyik György asztalost, Megyeri Mihály pálinkafőzőt.

A XVIII. század második felében Szécsény fejlődésére nagy hatással voltak a közelben lévő városok fejlesztései. Losonc a megye ipari és kereskedelmi központjává vált, Balassagyarmat gyors léptékkal halad előre. Szécsénynek így be kellett érnie a megye harmadik városa szerepével. A városban folytak az építkezések, 1760 körül készül el a Forgách kastély, 1737-ben új vendégfogadó 1740-ben felépül a gyógyszertár, 1780-ban már három boltos is működik városunkban.

A fejlődést megakasztotta az 1797-es tűzvész, amely néhány utca kivételével az egész várost elhamvasztotta.

A reformkor alatt több híres vásárt tartottak itt, itt cseréltek gazdák a hegyvidék és az Alföld áruit.

A XIX. század közepén Pulszky Ferenc, aki 1848-ban Kossuth Lajos pénzügyi, majd külügyi államtitkára volt 1846-ban megvásárolta a Forgách kastélyt és a birtokot. Az 1848-as szabadságharcból a szécsényiek is kivették részüket. A korabeli feljegyzések szerint 1848. május 30-án, az akkor 2540 fő lélekszámú Szécsényből 177 nemzetőrt kellett kiállítani.

A nemzetőrök között ügyvédtől, zsellérig, csizmadiamestertől szabólegényig, saját házzal, szőlővel rendelkező középbirtokosig megtalálhatók a lakosok.

A szabadságharc leverése után Szécsény akként menekült meg Gráb orosz tábornok „porig égetni” parancs végrehajtása alól, hogy báró Rosszner József ezredes, aki varsányi birtokain élt, és gyümölcstermesztéssel foglalkozott, és katonai szolgálatai miatt Terézia-Erzsébet Érdemjellel, és Pápai Érdemrenddel is kitüntették, maga kérte a város megmenekítését. Az orosz tábornok hajlott a kérésre, és Szécsény megmenekült. Az önkényuralom után városunkban is lassan megindul az élet. A kaszinó 1854-ben, mint olvasókor kezdi el működését. 1854-ben a városban 85 önálló iparos működik, 22 segéddel és 31 inassal. A XIX. század vége felé a kisvárosi társadalom néhány jellemző vonása Szécsényben is fellelhető. 1872-ben megalakul a szécsényi takarékpénztár, 1906-ban a Szécsényi Népbank, 1880-ban a Szécsény-vidéki Gazdasági Egyesület, és a század utolsó évtizedében a Tejszövetkezet és Sajtoda. A századforduló legjelentősebb eseménye, hogy 1896-ban megnyitott Balassagyarmat és Losonci vasútvonal Szécsényt is érintette. Sajnos a város nem tudta felvenni a versenyt az iparosodással és az egykor gazdagon virágzó mezőváros 1886-ban elveszítette mezővárosi rangját.

Az 1890-es népszámlálás adatai szerint 3784-en éltek az akkor nagyközségben. A lakosok foglalkozás szerinti megosztását tekintve több mint 40 % paraszt, 32 %-ban iparos, közel 9 %-ban kereskedő, a többi egyéb foglalkozású. A századfordulón már 207 iparos dolgozott Szécsényben. Az iparosok és kereskedők 1909-ben létrehozták a Szécsényi Iparosok és Kereskedők Ifjúsági Önképző Körét.

A vesztes első világháborút követő Versailles-i béke súlyosan érintette Szécsényt. A helyi vásárok látogatóinak felét elveszítette.

Észak felé szinte megbénult a kereskedelem, nagymértékben csökkent a közlekedés.

A két világháború között a település gazdasági életében fokozatosan megerősödött a kisipar és a kereskedelem. Abban az időben több kisebb üzem működött a nagyközségben. Már a század elején üzemelt a nyomda, a sajtgyár, ahol a híres ementáli sajtot állítottak elő. Két téglagyára volt a településnek.

Igen színes volt a kereskedelem palettája: vegyeskereskedéstől a gépalkatrészig, az építőanyagtól a háztartási cikkekig minden megtalálható volt a városban. Jelentős volt a Hangya Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet széles skálájú tevékenysége. 1930 decemberében végre Szécsényben is kiépítették a villanyvezetékét.

Az iskolai oktatás terén előrelépést jelentett az 1918-ban megnyílt polgári iskola alapítása. A szellemi élet bizonyos fokú kisvárosi aktivitására jellemző, hogy ezekben az években több mint 20 egyesület és szervezet fejtett ki társadalmi és kulturális tevékenységet. Állandó mozi is kinyitott, sportpálya is létesült (főként a legnépszerűbb sportág, a labdarúgás céljára).

A század első felében felerősödött a Rákóczi-kultusz. Országos jelentőségű volt az 1905 szeptemberében, az országgyűlés 200. évfordulója tiszteletére rendezett

szécsényi ünnepség. A városháza nagytermében látható nagyméretű, II. Rákóczi Ferencet ábrázoló képet 1910-ben Tokay Lajosné festette.

A település vezetői 1925-ben a városházán elhelyezett emléktáblával tisztelegtek Szontagh Pál emléke előtt. Az első világháborúban elesett 185 személy emlékét őrzi a Tűztorony falán lévő emléktábla, amelyet 1930. május 25-én avattak fel.

A várost a török uralom alól felszabadító Sobieski János lengyel királynak az emlékét megőrző táblát 1933-ban helyezték el a templom falára. A templom előtti sétányon 1938-ban, az államalapító halálának 900. évfordulójára készült el a Szent István emlékmű.

A második világháború frontvonala 1944 december elején érte el a várost. Szécsény ostroma december 28-án fejeződött be. A település intézményei és lakóházainak nagy része súlyosan megrongálódott, megsemmisült. 1944. júniusában több mint háromszáz embert hurcoltak el a megsemmisítő haláltáborokba, és közülük csak néhányan tértek vissza.

A háború után a gazdasági élet legerőteljesebb vonása a tulajdonviszonyok megváltozása. A földosztás után jelentősen megváltozott a községben a birtokviszony. A földhöz jutott parasztság mellett, megalakult az állami gazdaság és az első termelőségvetkezet.

Az 1956-os forradalom Szécsényben békésen zajlott le.

1960 januárjában Szécsény szövetkezeti község lett. A szécsényi termelőségvetkezet országos viszonylatban is az elismert és a legjobb közös gazdaságok közé tartozott.

A mezőgazdasági szakoktatás 1946-ban indult meg Szécsényben, majd 1951-ben mezőgazdasági technikum létesült, mely szakemberekkel segítette a gazdálkodást.

„Már azt szemlélném benne, ami új a régiből, hogy épül, alakul.” Írja a munkaszolgálatok poklát megjárt Vihar Béla, aki gyermekkorát Szécsényben, a Malom utcában töltötte.

Az 1960-as évektől Szécsény folyamatosan fejlődött

1964-ben épült fel a gimnázium épülete, több évszázados próbálkozás után végre elindult a gimnáziumi képzés a városban.

A '60-as évek végén a központban, az ivóvíz- és szennyvízhálózat kiépülésével lehetőség nyílt további fejlesztésekre és többszintes lakások építésére.

1970-ben települt a gépállomás helyére az Elzett Művek Zár- és Lakatgyárának szécsényi gyára, mely 800 személynek biztosított munkalehetőséget.

A Nógrád Megyei Gabona- és Malomipari Vállalat, valamint a környező termelőségvetkezetek 1974-ben alapították a takarmánykeverő üzemet.

A '70-es években a városközpontban épült fel az OTP és könyvtár, a szolgáltatóház, orvosi rendelő és az ÁFÉSZ étterme.

Szécsény 1970-ben nagyközségi rangot kapott. Az 1975-ben Forgách kastélyban megnyíló Kubinyi Ferenc Múzeum a megye egyik leglátogatottabb múzeumává vált.

Növekedett a lakosság száma: 1949-ben 4009; 1970-ben 5690 fő. A 16 település közigazgatási, közlekedési, kereskedelmi és kulturális központját biztosító, régmúlta visszatekintő szécsényi járás 1979-től megszűnt.

A '80-as évek elején dinamikusan fejlődött a nagyközség. Több új létesítmény beruházásáról már a hetvenes évek közepén megszületett a döntés. A helyi Építő- és Szerelőipari Közös Vállalat kivitelezésében, 1979-ben adták át Palóc Skála Áruházat.

1980-ban új korszerű 12 tantermes általános iskola, 100 férőhelyes szakközépiskolai kollégium épült, és ugyanekkor adták át az új posta épületét is. 1985-ban felépült az új művelődési ház is.

A település kedvező gazdasági helyzete, valamint lakosságának növekedésével Szécsény az 1886-ban elvesztett városi rangját, 100 évvel később 1986-ban visszakapta, a '60-as években közigazgatásilag hozzácsatolt Pösténypusztával és Benczúrfalvával együtt.

A rendszerváltozás után tovább folytatódott a város fejlődése. Elsőként teljes egészében kiépült az infrastruktúra (ivóvíz, szennyvíz, vezetékes gáz, telefonhálózat, utak), ezzel lehetőség nyílt új iparterületek kialakítására, és a több száz főt foglalkoztató Euro Candle (gyertyagyár) létesítésével új munkahelyek jöttek létre. Emellett több kisebb vállalkozás is élénkítette a város gazdasági életét.

Az idelátogató turisták a legnagyobb változással a történelmi belsővárosban találkoznak.

A nagy múltú ferences kolostorépület felújítása 2000-ben fejeződött be.

Európai Unió támogatással 2006-ban megújult a történelmi belsőváros.

Ennek része volt a Forgách kastély és az alatta elterülő Várkert korhű rekonstrukciója.

A kandeláberek az elhelyezett térburkolatok és az utcai bútorok is illeszkednek a kisváros történelmi hangulatához.

„Sok földet bejártam, de csak mégis Nógrád megye tetszik a legjobban, hegyeivel, völgyeivel, egyenesre nőtt fáival, ez az én igazi hazám.” Írja Mikszáth Kálmán, a nagy palóc. Nekünk szécsényieknek is itt a szülőföldünk.

A mai nap az emlékezésé, és egyben a köszönetnyilvánításáé is. Köszönet azoknak a régen elhunyt szécsényieknek, akik lehetővé tették, hogy Szécsény várossá váljon, hogy a város hírnevét országhatáron belül és túl elvigyék.

Emlékeznünk kell a városépítőkön kívül azokra a költőkre, írókra, művészekre, közéleti emberekre is, akik írásaikkal örökítették meg városunk hírnevét. Sokan talán nem tudják, hogy Komjáthy Jenő szülőháza hol van, Ferenczy Teréz milyen verseket írt, Szontagh Pál, Madách Imre barátja mely házban született, hol élt Haynald Lajos, a későbbi kalocsai érsek, városunk mecénása. Nekünk szécsényieknek ismernünk kell őket, és emlékeznünk kell Pintér Sándor ügyvédre, palóc népmese-kutatóra, helytörténészre, aki vagyonának egy részét végrendeletileg a városra hagyta, tudunk kell, hogy hol élt és dolgozott Benczúr Gyula, Králik Andor és a Kossuth-díjas idősebb Szabó István szobrászművész. Ismernünk kell a nemrég elhunyt Antal Károly helytörténettel összefüggő munkáit.

Mint ahogy meg kell köszönnünk a rendszerváltozás előtt dolgozók tevékenységét is, hogy 1986-ban Szécsény ismét város lett, hiszen Földi László és Zagyvai Sándor tanácselnökök munkássága nélkül ezt a címet valószínű nem kaphattuk volna meg.

Ehhez kellett az is, hogy a városban olyan gazdaság, és a gazdasági életnek olyan szereplői legyenek, mint a II. Rákóczi Termelőszövetkezet vezetői, Boros Béla és dr. Hütter Csaba, az ÉPSZÖV vezetője Máté Sándor, az ELZETT vállalat igazgatója Róka Miklós, az ÁFÉSZ elnöke Szelcsik Pál, de említhetném még mások nevét is. Köszönetünket kell kifejezni a rendszerváltás utáni képviselő-testület tagjainak, és polgármestereinek Varga Tibor és Máté Csaba uraknak azokért a feladatvállalásokért, melyeket az adott lehetőségek szerint indítottak el Szécsény fejlesztése érdekében.

A mai nap, mint mondtam az emlékezésé. Ez ad erőt ahhoz, hogy folytassuk az építkezést, a közösségteremtő munkát. Ez ad erőt ahhoz, hogy az Európai Unió forrásokkal és a Kormány támogatásával tovább építsük, újítsuk, fejlesszük városunkat.

Elkészüljön a kistérségi járóbeteg szakellátó központ, az új óvoda, továbbfolytassuk a városközpont rekonstrukcióját, melyekre összesen az elmúlt év végén és ebben az évben közel 2,5 milliárd forint összegű támogatást nyertünk. Folytassuk az utak felújítását pályázati források segítségével. Épüljenek meg az Ipoly hidak, a Szécsény-Pösténypusztá – Pető közötti, és a Rárópusztá – Ráros közötti híd. Mindezek a felújítás, építés alatt is munkahelyeket teremtenek, és azt követően is biztosítanak a szakembereknek munkalehetőséget.

Én egy pezsgő, mindenre újranyitott, kultúrájához, hagyományaihoz ragaszkodó, értékmegőrző, értékteremtő kisvárosban hiszek, ahol a fenntartható fejlődés a cél. Ahol nem csökken tovább a lakosok száma, ám a fejlődés nem jelent személytelenséget.

Ehhez kívánok magunknak erőt, egészséget!

Az ünnepi beszéd után Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet polgármester ajándékkal kedveskedett a város korábbi polgármestereinek.

Varga Tibor

1990-1998. volt a város polgármestere

Máté Csaba

1998-2002. volt a város polgármestere

Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet

Máté Csaba

Varga Tibor

Ezután Szécsény város 2009. évi díjainak átadása következett.

A díjakat átadta Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet polgármester és Kolosiné dr. Percze Zsuzsanna alpolgármester.

„SZÉCSÉNY VÁROSÉRT” díjat 2009. évben Őze János kapta

Őze János 1976-tól 1980-ig a nagyközségi tanács műszaki csoportvezetője volt. Ezen időszakban indult meg településünk városiasodása, melyben Őze János, mint műszaki csoportvezető meghatározó szerepet töltött be. A város arculatának kialakításában, úgy a történelmi belső városrészben, mint a külső területeknél fontos feladatot végzett.

A rendszerváltozásig Földi László nyugalmazott tanácselnök körzetében tanácstagként tevékenykedett, így nem szakadt el a közügyek gyakorlásától.

A rendszerváltozás után, az újonnan felálló önkormányzat képviselő-testületének tagjává választották.

Képviselői tisztséget 2007. februárjáig töltött be folyamatosan. 1990-1998-ig, két ciklusban a város alpolgármestere volt. Ezáltal újból lehetősége volt a város életében, fejlesztésében fontos döntéseket hozni.

2000-től városi főépítészként a városi beruházásokban, különösen a PHARE program keretében megvalósult történelmi belső város rekonstrukciójában végzett nagyon fontos feladatot.

Őze János építésztervezőként, megvalósult terveivel is hozzájárult a városkép kialakításához.

Fontosnak tartotta Szécsény történetének kutatását is, melyről helyi és megyei kiadványokban jelentek meg publikációi.

A gazdag történelmi értékekkel bíró Szécsény épített és szellemi örökségének megőrzését tekinti hitvallásának.

Élete másik meghatározó tevékenységét, a néptáncot, 1963-ban kezdte a művelődési otthon táncsoportjában. Az 1975-ben megalakult Nógrád Táncgyűttes alapító tagjaként, magasabb szintre emelve tánc tudását, mint vezető folytatta a szécsényi táncot szerető fiatalok tanítását.

1998-ban megalakította meg a Palóc Néptáncgyűttest, amelynek azóta is vezetője. Az együttes fő célja a palócság hagyományainak őrzése. A néptánc együttes számos hazai és külföldi versenyen és rendezvényen vett részt, ahol sikereikkel gazdagították Szécsény város jó hírét.

A néptánc, néphagyományok ápolásáért 2001-ben a Megyei Közgyűléstől Madách-díjat kapott.

Őze János, a minden évben megrendezésre kerülő hagyományos Szécsényi Szüret szervezését Mészáros János bácsitól vette át. A város kulturális életében 100 évre visszamutató hagyomány megőrzésével is jelentősen gazdagította és gazdagítja Szécsény értékeit.

A képviselő-testület a kitüntető címmel ismeri el Őze János főépítésznek a város életében végzett több évtizedes tevékenységét, melyet Szécsény épített környezetének kialakításában - különösen történelmi értékeinek megőrzésében, valamint kultúrájában fejtett ki.

„A Köz Szolgálatáért” kitüntető díjat kapott 2009. évben: Pifka Vince

Pifka Vince 1985. október 1-től dolgozik az államigazgatásban, 1989. augusztus 1-től a Szécsényi Városi Tanácson, mint pénzügyi osztályvezető, majd 1993. április 1-től a Városi Polgármesteri Hivatalban hatósági osztályvezetőként. 2001. november 1-jétől megbízott aljegyző, az Igazgatási, Szociális és Gyámhatósági Osztály vezetőjeként látja el feladatát.

Szakmai felkészültsége, lelkiismeretessége, valamint kimagasló munkabírása és töretlen lelkesedése eredményeként szerteágazó feladatait maradéktalanul, az ügyfelek megaláztatására látja el. A honvédelmi és a polgári védelmi igazgatás területén végzett munkájáért a Honvédelmi Miniszter 2006-ban II. osztályú Honvédelemért Kitüntető Címet adományozott részére.

A képviselő-testület a kitüntető díjjal ismeri el Pifka Vince köztisztviselőnek Szécsény város Polgármesteri Hivatalában végzett 20 éves kiemelkedő közszolgálati munkáját.

„A Köz Szolgálatáért” kitüntető díjat kapta 2009. évben: Tóth Józsefné

Tóth Józsefné már gyermekkorától közeli kapcsolatban állt a kultúrával, tagja volt az iskolai énekkarnak, a helyi irodalmi színpadnak.

1984-től nyugdíjba vonulásáig dolgozott a művelődési központban, annak mindig kötelességtudó, szorgalmas, példamutató munkatársaként.

Fő tevékenységi köre az ifjúság kulturális ellátása volt. Keze alatt számos nemzedék nőtt fel. Ifjúsági klubot, diák pénzteket, gyermekszínházat és mozit, baba-mama klubot szervezett.

Kollégáival együtt évekig volt mozgatórugója a Szécsényi Szüret rendezvényének és számos más kulturális programnak.

A képviselő-testület a kitüntető díjjal ismeri el Tóth Józsefné nyugdíjas közalkalmazottnak a művelődés területén végzett 23 évnyi kitartó, lelkiismeretes munkáját.

„A Köz Szolgálatáért” kitüntető díjat kapott 2009. évben: Tóth Józsefné

Kiss Lajosné 1971-ben került a művelődési központba gazdaságvezetői munkakörbe. Az intézmény jellegéből adódóan munkája nemcsak a pénzügyi területre korlátozódott, hanem a művészeti, szervezési részre is kiterjedt. Néhány év múlva munkakört változtatott és művészeti előadó lett. Gyermekei születését követően, 1991-ben az eredeti munkakörébe került vissza, de a sorozatos átszervezések nyomán hamarosan ismét művelődésszervezői feladatokkal bízták meg, melyet nyugdíjba vonulásáig mindig pontosan, precízen végzett.

Számos egyéb tevékenysége mellett művészeti vezetője volt a Rokka színpadnak, szervezője és verselője a Krumpli-fesztiválnak, a Szécsényi Szüretnek, a Magyar Kultúra Napjának, a rejtvényfejtő klubnak, s 2000-től vezetője az Őszi Alkony Nyugdíjas Klubnak.

Nyugdíjba vonulását követően is aktív részese a város kulturális életének.

A képviselő-testület a kitüntető díjjal ismeri el Kiss Lajosné nyugdíjas közalkalmazottnak a művelődés területén végzett 37 évnyi kitartó, lelkiismeretes munkáját.

*A város kitüntetettjei:
Őze János, Tóth Józsefné, Kiss Lajosné, Pifka Vince*

Csatlós Noémi műsorközlő:

Az évfordulós ünnepségsorozathoz csatlakozva a Krúdy Gyula Városi Művelődési Központ és Könyvtár 3 fordulós helyismereti vetélkedőt hirdetett meg, melyre 32 tanuló nevezett.

A vetélkedő végeredménye:

- I. helyezett: Kiss Petra
- II. helyezett: Belák Gábor
- III. helyezett: Illés Erika

A díjakat a város polgármestere adta át.

Dr. Serfőzőné dr. Fábíán Erzsébet *polgármester*

Megköszönte a megjelentek részvételét, és az ünnepi ülést bezárta.

Az ünnepség befejezésekor a jelenlévők elénekelték a Szózatot.

A város vezetői a meghívott vendégeknek Szécsény várossá nyilvánításának 675. évfordulójára megjelentet könyvet, emlékérmét, és az adománylevél másolatát adták ajándékkul.

Az ünnepi ülés után **Várostörténeti konferenciára** került sor.

Előadó: Dr. Szirácsik Éva igazgató, Nógrád Megyei Múzeumi Szervezet
Előadásának címe: A Rákóczi-kori Szécsény az országos gyűlés idején

Előadó: Öze János városi főépítész, Szécsény Városi Polgármesteri Hivatal
Előadásának címe: Városfejlesztés az örökségvédelem tükrében

Előadó: Varga Kapisztrán rendházfőnök, Szécsényi Ferences Kolostor
Előadásának címe: A szécsényi ferences kolostor alapításának és építésének rendi összefüggései

Előadó: Galcsik Zsolt levéltáros, Nógrád Megyei Levéltár
Előadásának címe: „Akikre büszkék lehetünk” - Gondolatok Szécsény jeles személyiségeiről

Előadó: Majcher Tamás igazgató, Kubinyi Ferenc Múzeum
Előadásának címe: Szécsény középkori településeinek alakulása különös tekintettel Szécsényi Tamás munkásságára

Bartusné
dr. Sebestyén Erzsébet
címetes főjegyző

Dr. Serfőzőné
dr. Fábíán Erzsébet
polgármester